



این حال، یک چیز مهم است که باید آن را درک کنیم. کسانی که در نهایت از لیست دعوت حذف می‌شوند، بهترین دوستان خدای زنده هستند. البته در آن زمان منظور عیسی یهودیان هموطن خود بود. قوم اسرائیل، قوم برگزیده خدا بود. آنها نوشته‌های نبوی را می‌شناختند و دقیقاً می‌دانستند که کلام خدا در مورد خدا و مسیح چه می‌گوید. آنها دعوت را پذیرفته بودند و متوجه شده بودند که موضوع آن چیست. با این حال، وقتی مسیح بالاخره آمد، او را نشناختند. آنها گاهی عذرخواهی می‌کردند، اما بیشتر اوقات با بی‌ادبی و بی‌احترامی او را طرد می‌کردند، او را مورد آزار و اذیت قرار می‌دادند و در نهایت او را به قتل رساندند. پس بهترین دوستان خدا کسانی هستند که دعوت خدای زنده را رد می‌کنند. کسانی که باید بهتر عمل کنند. وقتی ما خودمان را فرزندان خدا می‌نامیم، چقدر باید برای خدای زنده احترام قائل باشیم؟ متأسفانه، مثال عیسی بسیار به ما مسیحیان اشاره می‌کند. موارد بی‌شماری را می‌بینم که ما مودبانه اما قاطعانه خدای زنده را رد می‌کنیم. مهمترین چیز در زندگی شما چیست؟ وقتی می‌خواهید برنامه‌هایتان را تأیید کنید، چه کسی در لیست اولویت‌های شما قرار دارد؟ اگر فقط یک ساعت در برنامه هفتگی شما برای خدا است، آیا اولویت‌های شما درست چیده شده‌اند؟ متأسفانه این ناامیدی در سایر زمینه‌های زندگی ادامه دارد. خدا اغلب در برنامه مالی ما فقط رتبه ۹۸ یا ۹۹ را دارد. مثال عیسی ما را بسیار تحت تأثیر قرار می‌دهد. و واکنش خدای زنده بسیار تکان دهنده است. کسانی که واقعاً باید تعلق داشته باشند، حذف می‌شوند. خدای زنده می‌گوید: "هیچ کس از آنها شام خداوند را نخواهد چشید! دعوت خدا دیگر خطاب به آن انسان‌ها نخواهد بود. بله، این تکان دهنده است! ما تعمیم یافته‌ایم. به کلام خدا تأیید شده‌ایم و برکت کلام خدا را بارها و بارها، بدون محدودیت تجربه کرده‌ایم. کلام خدا به رایگان در دسترسی ما است و ما همیشه می‌توانیم دعا کنیم، در مراسم کلیسا شرکت کنیم و کتاب مقدس را از قفسه برداریم تا قدرت پیدا کنیم. نسل‌های قبل از ما نیز همیشه این کار را به همین آسانی انجام ندادند و برخی حتی بایستی بهای آن را با جان خود می‌پرداختند هنگامی که دعوت خدا را قبول می‌کردند. و ما که بسیار برکت‌ها یافته‌ایم، اغلب کلام خدا را فقط به عنوان یک برنامه کوچک در غسل تعمید، عروسی و تشییع جنازه می‌دانیم. حتی گاهی اوقات این کلمات تکان دهنده را می‌شنویم: "من به کلام خدا تأیید شده‌ام. به این دلیل همه چیز را می‌دانم... پس می‌دانم که به هیچ کدام از آنها نیاز ندارم!" مثالی که عیسی در اینجا به ما می‌گوید، ما را که خود را دوستان خدا می‌دانیم، لمس می‌کند. با این حال، موضوع قابل توجه این است که ضیافت خدا در هر صورت برگزار می‌شود. اگر نخواهیم آنجا باشیم، مهمانان دیگری دعوت می‌شوند. در حالی که ما انسان‌ها خیلی کوتاه نظر هستیم و انواع و اقسام بهانه‌ها را می‌آوریم که چرا مجبور نیستیم به سوی خدا برویم و چرا به او نیاز نداریم، خدای زنده ی ما هیچ حد و مرزی نمی‌شناسد. برای هر فرد که در دنیا وجود دارد، خدا می‌تواند میلیون‌ها دلیل بیاید که چرا او لایق جشن او نیست. هیچ کدام از ما لیاقتش را نداریم. اما خدای زنده ما مثل ما کوتاه نظر نیست. او حتی از کثیف‌ترین و نامرتب‌ترین مهمان‌ها خجالت نمی‌کشد! درها را باز می‌کند و از کوچه‌ها فقیرها و معلول‌ها و نابینایان و فلج‌ها می‌آیند. باید بدانید که افراد معلول، نابینا و فلج در گذشته مورد تبعیض قرار می‌گرفتند و اجازه ورود به معبد را نداشتند. اما عیسی سنتی متعارف را به چالش می‌کشد و اجازه می‌دهد که آخرین‌ها اولین و اولین‌ها آخرین باشند. این مثال برای من و تو نوشته شده است. در اینجا عیسی نگاهی به کارگاه خدای زنده به ما می‌دهد. ما فقط می‌توانیم بارها و بارها با فروتنی گریه کنیم از اینکه چقدر به مقدسات بی‌توجهی می‌کنیم! در دعا می‌خواهیم از خدا بپرسیم که آیا می‌توانیم در عید بزرگ او حضور داشته باشیم! خدا می‌خواهد همه ما را دعوت کند، نه تنها ما. او درها را به طور کامل باز کرده است و می‌خواهد تعداد زیادی از ما را دعوت کند. خوشبختانه، افراد معلول دیگر "نجس" محسوب نمی‌شوند. شما صمیمانه دعوت شده‌اید که به کلیسا بیایید. ما حتی سعی می‌کنیم دسترسی و توالی بدون مانع را فراهم کنیم تا به ویژه افراد دارای معلولیت بتوانند با ما شرکت کنند. وقتی از فقرا صحبت می‌شود، اوضاع کمی متفاوت است. می‌توانم تصور کنم که برخی از معاصران چه واکنشی نسبت به چنین افرادی نشان می‌دهند: "واقعاً قرار است ما این همه وقت با مردم کوچه و خیابان مصرف کنیم؟ اصلاً فایده‌ای دارد؟ آنها فقط برای خوردن و نوشیدن اینجا هستند!" و برخی در مورد مهاجران می‌گویند: "آنها فقط به دلیل اجازه اقامت غسل را می‌خواهند و سپس می‌روند!" تعصبات این روزها اینگونه هستند! عیسی شرایط ورود به ملکوت خدا را زیر و رو کرد. او هنوز هم این کار را انجام می‌دهد. پس ما چه کسی هستیم که با خیالات مغرورانه مان آن کار عیسی را باطل کنیم؟ و او واقعاً می‌خواهد که ما به سراغ همه برویم! هیچ کس نباید کنار گذاشته شود. بله، مخصوصاً وقتی از کسانی صحبت می‌شود که توسط دیگران طرد می‌شوند باید نزد آنها برویم. چون دقیقاً این افراد طبق نقشه عیسی به جشن تعلق دارند! قرار است یک مهمانی باشد، من در این شکی ندارم. جشن خدا را نمی‌توان از دست داد. مطمئناً همینطور است! آمین